

936 5

MEMORIE VAN ANTWOORD
(Ingezonden 20 December 1948)

De ondergetekende heeft er gaarne kennis van genomen, dat de vaste Commissie voor Privaat- en Strafrecht zich kan verenigen met een verhoging van de tarieven van de griffierechten met 50 % en met uniformering van de vergoedingen wegens tijdverzuim en verblijfkosten in burgerlijke en strafzaken. Omtrent de maxima dezer vergoedingen bestaan tussen de commissie en de ondergetekende geen verschillen van mening.

Verhoging van de griffierechten zal er toe leiden, dat een aantal personen, die thans het volle tarief moeten betalen, tegen verminderd tarief zal mogen procederen. Daartegenover staat echter, dat de verhoging van de levensstandaard heeft medegebracht, dat degenen, die vroeger voor toelating tot de procedure wegens verminderd tarief in aanmerking kwamen, nu het volle tarief moeten voldoen. Slechts in enkele gevallen zal zich een werkelijke verschuiving voordoen, en wel in de door de commissie reeds gesignaleerde gevallen, waarin het inkomen van de betrokkene geen gelijke tred gehouden heeft met de verhoging van de prijzen van levensonderhoud (b.v. bij gepensioneerden).

De verhoging in artikel 2, sub *a*, van f 40 tot f 50 is ingevoerd naar aanleiding van verzoeken van psychiaters om het voor 1935 geldende maximum van f 50 weder in de wet op te nemen. Dit bedrag wordt daarom voldoende geacht, omdat de met deze onderzoeken belaste specialisten in het algemeen geregeld dergelijke opdrachten uitvoeren. In de meeste gevallen wordt door de rechter de maximumvergoeding toegekend, die in sommige gevallen te laag, in andere echter te hoog is. Dit heeft tot gevolg, dat een redelijk gemiddelde voor de psychiaters ontstaat.

Omtrent de andere in het tarief genoemde beloningen voor verrichtingen van medici zijn door ondergetekende geen directe klachten ontvangen. Dit wordt begrijpelijk, indien men weet, dat de meest voorkomende verrichtingen zijn: het houden van een uitwendige lijkschouwing en een lijkopening.

Een uitwendige lijkschouwing, waarvoor een vergoeding van f 5 wordt toegekend, is in het algemeen eenvoudig werk.

Een inwendige lijkschouwing gaat bijna altijd samen met een microscopisch, serologisch of biochemisch onderzoek, waarvoor ten hoogste f 8 per uur in rekening kan worden gebracht. Hierdoor pleegt de voor een inwendige lijkschouwing betaalde vergoeding vrijwel nimmer minder dan f 50 te bedragen.

Het komt de ondergetekende evenwel billijk voor het maximum voor de inwendige lijkschouwing van f 25 tot f 35 te verhogen. Hij stelt zulks bij Nota van Wijzigingen voor.

Ten aanzien van vertalingen geldt hetzelfde als voor psychiatrische onderzoeken.

Ook vertalingen plegen geregeld aan dezelfde vertalers te worden opgedragen.

Voor eenvoudige stukken is een vergoeding van f 3 per bladzijde van 25 regels te hoog, terwijl zij soms voor ingewikkelde gevallen te laag is. Een gemiddelde van f 3 is daarom een niet onredelijke vergoeding.

De ondergetekende is dan ook van mening, dat het door de commissie gedane voorstel om een maximumvergoeding in te voeren geen aanbeveling verdient. In de praktijk immers is gebleken, dat de rechter in dergelijke gevallen vrijwel steeds het maximum toekent, zodat een hoger maximum alsdan een gemiddeld te hoge beloning zou opleveren.

De ondergetekende is bereid de leeftijd der kinderen, waarvan de begeleiders recht op vergoeding voor tijdverzuim kunnen doen gelden, te verhogen van vijftien tot zestien jaar. Hij wil er echter de aandacht op vestigen, dat reeds sinds het jaar 1874 in artikel 56 de mogelijkheid geopend wordt om ten behoeve van begeleiders van kinderen beneden vijftien jaren reis- en verblijfkosten toe te kennen. Wanneer men in de voorgestelde bepaling de leeftijd van vijftien jaren tot zestien verhoogt, moet zulks eveneens in artikel 56 geschieden.

Bij de hierbijgaande Nota van Wijzigingen wordt zulks dan ook voorgesteld.

Ten slotte vraagt de commissie naar een raming van de verhoging van de ontvangsten en van de uitgaven, welke van het van kracht worden van het onderhavige ontwerp het gevolg zullen zijn. Ten aanzien van de uitgaven is in artikel 44 van de begroting voor 1949 voor het Departement van Justitie een bedrag van f 750 000 voor gerechtskosten in strafzaken uitgetrokken, terwijl op de begroting van het vorige jaar dit bedrag f 273 600 bedroeg. Genoemde verhoging is ten dele ook gevolg van het feit, dat de raming van 1948 te laag is gebleken.

Ten aanzien van de inkomsten uit griffierechten kan gerekend worden met een verhoging van 50 % der inkomsten in vergelijking met de inkomsten van het vorige jaar. Bij de raming dezer middelen in de begroting is met de onderhavige wet bereids rekening gehouden.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

936 6

NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden 20 December 1948)

In het ontwerp worden de volgende wijzigingen gebracht:

1. artikel 2, sub *a*, wordt gelezen als volgt:

„*a.* in artikel 11, onder 3°, wordt in plaats van „f 25.” gelezen „f 35.” en onder 5° in plaats van „f 40.” „f 50.”;”

2. in artikel 2, sub *e*, wordt in het tweede van de drie aan artikel 24 toe te voegen leden in plaats van „vijftien” gelezen „zestien”;

3. na artikel 2, sub *h*, wordt ingevoegd:

„*i.* In artikel 56 wordt gelezen in plaats van „15” „zestien”;

4. de in het ontwerp *i*, *j*, en *k* geletterde leden van artikel 2 worden geletterd *j*, *k* en *l*.

936 7

VERSLAG

De vaste Commissie voor Privaat- en Strafrecht is, na kennis genomen te hebben van de Memorie van Antwoord op het Voorlopig Verslag nopens bovengenoemd wetsontwerp, van oordeel, dat door deze gewisselde schrifturen de openbare beraadslaging over het voorstel genoegzaam is voorbereid.

Vastgesteld 28 December 1948.

TERPSTRA.
DONKER.
BACHG.
WITTEWAALL VAN STOETWEGEN.
TENDELOO.
STOKVIS.
VAN THIEL.